

VOGELVARIA

VERSPREIDING VAN KERKUILEN

Onlangs hebben Wim van de Voort en ik een groot deel van de kerkuilenkasten in de Kempen gecontroleerd. De resultaten wijzen in de richting van een matig broedseizoen. Op verschillende plaatsen waren wel oude uilen aanwezig maar geen eieren of jongen. Daarnaast waren er in zes kasten wel jongen aanwezig, maar het totaal van twaalf jongen levert een gemiddeld aantal jongen van slechts twee per (geslaagd) broedgeval.

Na het zeer goede kerkuilenjaar 1990 is de stand vorig jaar flink afgenomen en hij heeft zich, zo lijkt het, dit jaar nog niet hersteld.

Tijdens de rondgang langs de kasten konden twee geringde volwassen uilen worden gecontroleerd. Het betrof in beide gevallen vogels die in 1990 als nestjong werden geringd. De eerste, een mannetje afkomstig uit Casteren, zat in Hooge Mierde in de kast met een ongeringd vrouwtje en vier eieren die niet meer bebroed werden. De tweede, mogelijk ook een mannetje, was afkomstig uit Riethoven en zat nu met drie jongen in Oerle.

Van de 52 jonge Kerkuilen die ik in 1990 ringde, zijn er nu 8 terugmeldingen van uitgevlogen uilen. Van die 8 bleven er 4 in de Kempen of directe omgeving: naast de twee hierboven genoemde, die trouwens de enige levend teruggemelde zijn, ging er een van Riethoven naar Westerhoven en een van Lage Mierde naar Hilvarenbeek. De andere 4 sneuvelden op grotere afstand: 52, 99, 253 en 279 km.

Misschien is het bij de Kerkuilen ook zo dat mannetjes zich op kortere afstand van de geboorteplaats vestigen dan vrouwtjes. De tweedeling in vier dichtbij en vier veraf, lijkt zoiets te suggereren. (Zie ook "Voor U gelezen" in dit nummer.) In de literatuur kon ik er niets over vinden. Dat heeft waarschijnlijk te maken met het feit dat de geslachten moeilijk zijn te onderscheiden. In de broedtijd is het vrouwtje op grond van de aanwezigheid van een broedvlek te herkennen. Daarna is er nauwelijks onderscheid.

JAN WOUTERS

